

22 JANUARI

I dag har **Vincent** och **Viktor** namnsdag. Vincent kommer av latinets ord "vincens" som betyder "segrande", varför Vincent kan betyda "den som segrar". Det är känt här sedan 1400-talet. Cirka 12 200 heter Vincent, ungefär 7 400 kallas så. Viktor har latinsk härstamning och tolkas "segrare". Namnet kom hit på 1600-talet och var vanligt i mitten av 1800-talet. Under 1900-talets sista årtionden blev namnet åter populärt. Cirka 53 100 heter Viktor, omkring 32 400 har det som tilltalsnamn.

BEMÄRKESEDAGEN

I dag är det målgång för det årliga Monte Carlo-rallyt, en av de mest kända och prestigefyllda rallytävlingarna i världen. Sträckorna går på de vindlande bergsvägarna i Monacos kuperade landskap, ofta med snö och dåligt väder som ledsagare.

DET HÄNDE DÅ

■ **För 20 år sedan**, 1997, beslutade det tyska jordbruksdepartementet att 5 200 nötkreatur skulle slaktas omgående på grund av rädsla för galna ko-sjukan. Men bara djur som kommit till Tyskland från Storbritannien eller Schweiz skulle nödsaktas, då hjärnsjukdomen ansågs kunna komma därifrån.

■ **För 50 år sedan**, 1967, antog den brasilianska kongressen en ny grundlag som gav presidenten mer makt och även innebar inskränkningar i tryckfriheten. Militären hade tagit makten i landet tre år tidigare i en kupp och styrde sedan landet brutalt i över 20 år.

■ **För 100 år sedan**, 1917, fick det neutrala Sverige känna av konsekvenserna av första världskriget när en tysk ubåt på Nord-sjön sänkte en svensk lastångare med kol på väg från Storbritannien.

HÖRT OCH HÄNT

Operetten Glada änkan skulle bli en dagslända. Den bedömningen gjorde kritiker när operetten för 110 år sedan, 1907, hade svensk premiär på den nyöppnade Oscarsteatern i Stockholm. Men uppsättningen blev en succé. I dag ingår verket i den stående repertoaren på nästan alla operettscener i världen.

GLOBETROTTER. De senaste 18 åren har Lisbeth Claesson bott i Hongkong. Tidigare har hon tillbringat flera år i Saudiarabiens huvudstad Jeddah och där Men framöver drömmer hon om att få mer tid att vistas i Göteborg.

Med världen som arbetsfält

Hon har träffat Olof Palme i Nigeria, åkt fast för fortkörning i Förenade Arabemiraten och varit privatmassör åt en rik shejk i Saudiarabien.

– Jag anpassar mig var som helst. Men efter 18 år i Hongkong vill jag nu tillbringa mer tid hemma i Göteborg, förklarar smyckesdesignern och äventyraren Lisbeth Claesson.

Röda hårslingar och ett leende som nästan når upp till öronen gör henne lätt att känna igen i recep-

tionen till Mariners' Club, ett internationellt sjöfartshotell där bland andra Svenska kyrkan är inhyt.

Lisbeth Claesson är flickan från Linnestaden, som trots blygsamma uppväxtvillkor skulle komma att

lägga världen för sina fötter.

– Direkt efter folkskolan utbildade jag mig till frisör. En kusin hade salong i New York och ville jag skulle åka dit, det sporrade mig.

– Men när hon efter några år kom och skulle hämta mig, ville jag inte åka med utan stannade hellre hemma hos mamma, minns Lisbeth när vi fått in varsin fika på Mariners' restaurang.

Ut i världen kom hon dock, fast det dröjde några år.

RUNT 1980 ROAR sig en nu fränkild göteborgska på dansrestaurangen Henriksberg och blir uppjuden av en man som heter Bengt och jobbar med shipping.

– Vi blev ett par, han köpte business-biljett för mig ner till Nigeria. Men jag bytte den till ekonomiklass och när han fick mellanskillnaden i handen tänkte han väl att "vilken bra kvinna" (skratt).

Lisbeth Claesson och då nioårige sonen Stellan flyttade till Afrika och bodde fem år i Nigerias huvud-

stad Lagos, där hon var frisör för anställda vid de nordiska ambassaderna.

– I Saudiarabiens huvudstad Jeddah bodde vi i ett inhägnat område för utlänningar. Där råkade det finnas en ledig frisörsalong.

– Hela området ägdes av en rik och mycket vänlig shejk. Han förklarade, att jag fick disponera salongen gratis. Den enda gentjänsten var att jag gav honom huvudmassage en gång i veckan.

I Förenade Arabemiratens huvudstad Abu Dhabi jobbade Lisbeth Claesson på telexavdelningen vid Gulf Agency Company, där maken Bengt var anställd.

– En dag gav han mig en liten röd racerbil i present. Jag gillar att köra fort och våra bekanta döpte mig snabbt till "Röda faran".

– Det ville sig inte bättre än att jag i centrala Jeddah råkade köra mot orange ljus och blev stoppad. Bilen och körkortet togs från mig.

"Palme var kortare än jag trott, mycket enkelt klädd och påfallande anspråklös"

familjen lycka till i framtiden.

EN FRAMTID SOM kom att utgöras av nio år i Saudiarabien och sedan lika lång tid i Förenade Arabemiraten.

– I Saudiarabiens huvudstad Jeddah bodde vi i ett inhägnat område för utlänningar. Där råkade det finnas en ledig frisörsalong.

– Hela området ägdes av en rik och mycket vänlig shejk. Han förklarade, att jag fick disponera salongen gratis. Den enda gentjänsten var att jag gav honom huvudmassage en gång i veckan.

I Förenade Arabemiratens huvudstad Abu Dhabi jobbade Lisbeth Claesson på telexavdelningen vid Gulf Agency Company, där maken Bengt var anställd.

– En dag gav han mig en liten röd racerbil i present. Jag gillar att köra fort och våra bekanta döpte mig snabbt till "Röda faran".

– Det ville sig inte bättre än att jag i centrala Jeddah råkade köra mot orange ljus och blev stoppad. Bilen och körkortet togs från mig.

Lisbeth Claesson

- **Alder:** 70 år.
- **Bor:** I Hongkong.
- **Familj:** Maken Bengt och sonen Stellan.
- **Yrke:** Designar och tillverkar smycken.
- **Drömmer om:** Att få tillbringa mer tid i Sverige.
- **Den breda göteborgskan:** "Jag är den jag är efter alla utlandsår, stor i truten och kan inte göra mig annorlunda".

"Det blev rättgång, men jag slapp slutligen fängelse och fick i stället dryga böter"

Det blev rättgång, men jag slapp slutligen fängelse och fick i stället dryga böter.

NU VILLE LISBETH till ett land med mer frihet och hennes man fick 1998 arbete i Hongkong.

– Här började jag designa och tillverka smycken av äkta pärlor, lite stenar och sådant. Pärlorna köper jag från kinesiska fastlandet som jag ofta besöker.

– Jag har en hel del prominenta kunder och av och till ser jag mina smycken bäras i festreportage i exempelvis Svensk Damtidning.

ATT HENNES HJÄRTA fortfarande klappar för Göteborg går inte ta miste på. I Ruddalen bor nu 92-åriga mamman.

– Hon är pigg som en mört, har ingen hemhjälp och är duktigare än jag!

Man kan lätt förledas tro, att Lisbeth Claesson gått raka vägen fram i livet och bara kunnat ta för sig. Men när vi åter lunch på en närbelägen äkta sydkinesisk restaurang, berättar hon om bitvis svåra hälsoproblem och tillägger därutöver att luften i Hongkong bara blir sämre hela tiden.

– Min man kommer inte att flytta tillbaka, men själv vill jag dela min tid mellan Hongkong och Sverige.

– Efter alla mina herrans år ute har jag kvar mina gamla klasskamrater och barndomsvänner. Jag har alltid varit i Göteborg om somrarna och äger en stor lägenhet på Nya Varvet.

PARALLELLT MED flärdfulla smycken och håruppsättningar har hon även en djupare, andlig sida. Att på frivilligbasis engagera sig i Svenska kyrkan i utlandet är viktigt.

– Jag har alltid varit något av en sökare. Vi är några tjejer här som exempelvis högt läser förböner vid gudstjänsterna.

– Vart i världen jag reser försöker jag uppsöka en kyrka och tända ljus för dem som lämnat mig. Det är så skönt och fridfullt i en gudstjänst-lokal.

För att återgå till det världsliga, vad har utlandslivet gett dig i ett nötskal?

– En enorm plattform att stå på för resten av mina år. Jag har sett och upplevt så mycket och allt detta bär jag med mig också nu när jag kommer att vistas mera i Sverige och Göteborg.

SÖREN VIKTORSSON

031-62 40 00 namn@gp.se

031-62 40 00 namn@gp.se

MINNESORD

Åke Wahlin

Åke Wahlin har avlidit i en ålder av 60 år. Han efterlämnar hustru och tre vuxna barn.

Det var slutet på 1970-talet och i centrala stan låg Vasa långvårdssjukhus. I en av de långa korridorerna gick en gänglig rödlätt man med en speciell släntrande gångstil. Med sitt sätt stack han ut lite grann ifrån oss andra på avdelning 7. Han deltog inte på samma sätt som oss andra i den vanliga jargongen i kök och fikarum utan höll en lägre profil. Men med sin mer tillbakadragna framtoning blev han mycket uppskattad av både arbetskamrater och patienter. Han var en mycket god lyssnare, tog sig alltid tid att slutföra ett samtal och visade alltid mycket respekt för alla i sin omgivning.

Åke kom från Jönköping, hade gått på konstnärsutbildning på Hovedskous målarskola och försörjde sig som sjukvårdsbiträde. Tillsammans med flera konstnärsvänner hyrde han en ateljé på Första långgatan. Förutom måleriet var vi många som tillbringade mycket tid där för umgänge, diskussioner, musik och fester under långa sena nätter.

Åke var full av humor men också fylld av funderingar på om han skulle satsa på måleriet eller välja en annan väg för sin framtid. Han var en skicklig målare med ett personligt uttryck, ofta med porträtt som motiv, men grubblade mycket om det var det han ville. Innan han i början av 80-talet drog vidare till Stockholm tillbringade han ett år på Ingensunds folkhögskola utanför Arvika. Därefter bestämde han sig för att släppa måleriet och i stället satsa på den akademiska karriären som han sedan ägnade resten av sitt yrkesliv åt.

Efter psykologutbildning disputerade han och var under många år verksam på bland annat Stockholms universitet. De senaste åren hade han en tjänst som professor i gerontologi på Hälsohögskolan i Jönköping.

Åke och jag kunde fortsätta en diskussion som vi påbörjat långt tidigare, även fast vi inte träffats på flera år. Det var alltid roligt, enkelt och anspråklöst att umgås med honom. Han var mycket allsidig och förutom läsandet och måleriet, som han tog upp igen under senare år, så skrev han mycket. Vi behöll hela tiden kontakten efter hans flytt från Göteborg tidigt 80-tal. Åke blev 60 år och efterlämnar hustru och tre vuxna barn. Han lämnar ett stort tomrum efter sig men kommer att leva länge i minnet tack vare den långa och varma vänskap vi hade under alla år.

Bosse Norrhem, arbetskamrat och vän

Göran Algotsson

Göran Algotsson har avlidit 62 år gammal.

Förgyllarsonen förgyllde tillvaron för människor han mötte på sin livsväg.

Jag hade glädjen att lära känna Göran för ganska många år sedan och mötte då en kille, väldigt blyg och försiktig i kontakt med nya personer i tillvaron. Kompisar från Frölunda och fritidsgården där Göran lade ner mycket tid som ungdomsledare, möjliggjorde att vi fick chans att lära känna varandra.

Alltid med ett leende, vänlig, med ett smittande skratt som blev ett av dina många, fina signum.

Skrattet som för alltid värmer och drar mungiporna uppåt när man tänker på dig.

Hjälpsam, alltid tid att fixa och dona, sträcka ut en hand till andra som en självklar gest.

Under många år förevigade du otaliga fester och sammankomster med videokamera och ditt varma leende och skratt som fick vännerna att agera i alla möjliga och omöjliga situationer. Dessa minnen kan vi fortfarande njuta av tack vare din insats med kameran.

Ett stort sällskap av vänner som hållit ihop under många årtionden och som kanske mer än många, haft glädjen att uppleva fantastiska och tokiga fester och resor. Nu har vännerekretsen tunnats ut av naturliga skäl men du försvann alldeles för tidigt.

Vi visste att du drabbats av sjukdom men insåg nog inte allvaret i detta. Mitt sista samtal med dig drygt två veckor innan, visade en klar och tydlig insikt om vad som väntade, du var beredd men ledens över att inte få vara med längre.

Nu har leendet och glädjens Göran somnat in för gott, lämnat sin livskamrat Patrik, syskonen Lisbeth och Sören och massor av vänner och kollegor i djup saknad och sorg, men i ljuset minne bevarad som den härliga, vänliga och generösa kille han var.

Filmerna kommer vi att spela upp och på så sätt, minnas, höra ditt underbara skratt och njuta av dina bilder från för länge sedan gångna dagar.

I en inte alltid självklar tillvaro fanns du med ditt varma skratt och leende, alltid beredd att hjälpa, finnas till hands.

Du har bevisat att ett vänligt leende och ett varmt skratt verkligen kan göra skillnad i livet. Finkänslig och alltid nyfiken blev du en självklar vän för många, många.

Möter du någon utan leende - ge den ett av dina.

Tack för det, Göran.

Bosse Moberg